

ρυγγόφωνα, τὰ, д, т, в, с, ц, ж, ш, щ, ч ὀδοντόφωνα καὶ τὰ б, в, п, ф, м, χειλέοφωνα.

Τὰ ἀδύνατα λεγόμενα σύμφωνα (слаби съгласни=σλάμποι ζάγλαςνοι=faibles) б, в, г, д, ж, з ἐρρέθη ἀνωτέρω πῶς προφέρονται καὶ τοῦτο εὐρισκόμενα πρὸ τοῦ е, и, ὅμως τὰ αὐτὰ σύμφωνα λαμβάνουσι τὴν προφορὰν τῶν ἀντιστοιχούντων αὐτοῖς δυνατῶν (сильни=σίλνοι=fortes) συμφώνων п, ф, к, т, ш, с, ἅμα τύχῃσι πρὸ τοῦ μεγάλου ъ, ὅπερ νὰ ἦναι κατάληξις λέξεως ἢ πρὸ συμφώνου δυνατοῦ. π.χ. боѡѡ (φασούλιον): ἐδῶ βλέπει ὁ μανθάνων, ὅτι τὸ ἀδύνατον λεγόμενον σύμφωνον б ἔτυχε πρὸ τοῦ μεγάλου ἢ τραχέως ъ, πρέπει λοιπὸν νὰ λάβῃ τὴν προφορὰν τοῦ ἀντιστοιχοῦντος αὐτῷ δυνατοῦ συμφώνου τοῦ п καὶ οὕτω θὰ προφερθῇ ἡ λέξις бошѡ καὶ ὄχι боѡѡ, οὕτω καὶ αἱ λέξεις покровѡ, расадѡ, ножѡ, вѡѡѡ, водка, сказка καὶ τ. λ. θὰ προφερθῶσιν ὡς νὰ ἦναι γεγραμμένα οὕτως, покровѡ, расатѡ, ножѡ, вѡѡѡ, вотка, скаска. (πόκροφ, ῥάσατ, νόσσ, βῶς, βῶτκα, σκάσκα).

Τὸ ѡ (ζᾶτ) προφέρεται συνήθως ὡς зѡ, ἀλλ' αὐτὸ προφέρεται καὶ ὡς я (ζᾶ), πλὴν καὶ τότε γράφεται μὲ ѡ. Διὰ νὰ γνωρίσῃ λοιπὸν ὁ γράφων, ἂν ἡ λέξις πρέπῃ νὰ γραφῇ μὲ я ἢ μὲ ѡ, ἀνάγκη νὰ παρατηρήσῃ ἔτυμολογικῶς ἐν τῇ κλίσει καὶ συζυγίᾳ ἡ λέξις αὕτη ἂν προφέρεται πότε ὡς я καὶ πότε ὡς ѡ (зѡ) καὶ ἂν τοῦτο ἀπαντᾶται, πότε πρέπει νὰ ἦναι βέβαιος, ὅτι ἡ λέξις αὕτη πρέπει νὰ γράφεται μὲ ѡ, ἂν ὅμως παντοῦ καὶ πάντοτε ἀκούηται ἡ προφορὰ τοῦ я, πότε ἡ λέξις γράφεται μὲ я. π. χ. нѡмѡ (νιάμ=βωδός) ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ προφέρεται ὡς я, ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ нѡми (νιέμοι=βωβοί) προφέρεται ὡς ѡ (зѡ), ἄρα γράφεται μὲ ѡ. ὥστε ὁ ἀναγινώσκων ἅμα ἀπαντήσῃ λέξιν γεγραμμένην μὲ ѡ καὶ ἔχουσαν μετὰ τὸ ѡ ἐμμέσως δασὺ φωνῆεν, а, о, у, в, ѡ, ж, ἢ ἂν τὸ ѡ εἶνε ἐν τέλει λέξεως, πρέπει νὰ προσέρῃ τὸ ѡ ὡς я (за), ἂν ὅμως μετὰ τὸ ѡ ἀκολουθῇ ἐμμέσως φιλὸν φωνῆεν, е, и, і, я, ж ἢ τὰ